

KoreaKontoret 8 – Kinesisk popkultur

Jeg er lige for tiden cirka halvvejs med at se de 23 MCU-film på Disney+ med videre sammen med min familie, altså Marvel-filmene med "Iron man", "Captain Marvel", "Captain America", "Hulk", "Thor" "Black Widow" - allesammen Marvel-tegneserie, hvis nogen skulle være i tvivl om, hvad jeg taler om, der er blevet til film. Og ja, det er blevet efterår, og det varer ikke længe, før vi er på denne tid af året, hvor X-Factor løber over skærmen. Og den er på dens - ja, jeg ved snart ikke, hvor mange år den har været igang. Og den indfanger stadigvæk en pæn bid af de danske tvseere. Ikke så meget mig selv, men der er rigtig mange, der ser X-Factor stadigvæk. Men altså hvilke film og underholdningsprogrammer samler kinesiske seere i millionvis omkring skærmene? Det er det, jeg har sat mig for at finde ud af i dagens program sammen med Cila Brosius. Velkommen, Cila.

Mange tak.

Cila er med i dag for at fortælle om det, og helt specifikt kommer vi til at høre blandt andet om Sing China og Kina's Steven Spielberg, der hedder Feng Xiaogang.

Nu skal du med ind i en verden af musik, film, spil og tegneserier, som ikke lige ligner det, du er vant til fra Marvel og Hollywood. Her dyrker Martin Petersen og hans venner asiatisk populærkultur. Vilde universer fra Kina, Japan og Korea. Og selv om det måske lyder fremmed, kan du godt finde kostumer og 3D-briller frem, for lige om lidt bliver du også fanget ind. Martin Petersen er forsker med et kontor på Nationalmuseet. Som studerende blev han tvunget til noribang mindst 100 gangen, og siden dengang har han brugt det meste af sin tid på at studere de kulørte fænomener fra det fjerne Østen. Og nå ja, noribang er koreansk karaoke. Men det skal han nok fortælle dig om. For i denne programserie inviterer Martin dig med indenfor i KoreaKontoret.

Grundtanken med KoreaKontoret, det er at tale med danske fans om indhold og alle mulige ting fra Østasien: hvad enten det er tvserier, tegneserier, mad eller noget helt fjerde. Og hvordan det er med til at forme deres hverdag. Der er allerede to episoder. Der ligger allerede to episoder på KoreaKontoret, hvor to danske fans fortæller om deres kærlighed til kinesiske fiktionsuniverser og eksempelvis også til YouTube-videoer, som genopdager historiske traditioner inden for mad, tøj og livsstil. Det har sådan set

kun gjort mig endnu mere nysgerrig på kinesisk populærkultur, som jeg kender meget lidt til, men denne gang vil jeg prøve at tage det op fra en lidt anden vinkel sammen med Cila - Cila Brosius. Jeg vil nemlig prøve at finde ud af, hvad der fanger den kinesiske fans eller bare sådan mainstreame kulturforbrugere. Både fordi jeg synes, det spørgsmål er virkelig interessant i sig selv, men også fordi jeg tænker, at det måske kan være en slags spåkugle om, hvad vi i Danmark, i Europa kommer til at se, høre og læse om 5, 10, 15 20 år. Hvem ved? Altså tanken jeg her kommer noget er selvfølgelig: Altså kommer Kina i højere grad til at former os som fans og som kulturforbrugere? Og ilya, at det er et ret svært spørgsmål at skulle kigge fik 5, 10, 15 år ind i fremtiden, men ikke desto mindre tænker jeg alligevel et meget sjovt sted at starte. Altså hvad tænker du? Kan du forestille dig kinesisk populærkultur være noget, som er meget mere tæt på forbrugere og fans i Danmark om 5, 10, 15, 20 år?

Jeg kan godt forestille mig, at det kunne være noget, som allerede sker lige nu, og det er tv-serier, som Sing China eller Mask Singer, og jeg siger, det sker allerede, fordi man har det selvfølgelig også her i Vesten. Vi kan jo godt American Idol og alle de her ting. Man har lige præcis de samme versioner også i Kina, og de er helt vildt populære, og de starter nu os med at invitere folk fra udlandet - altså fra Vesten - til de her kinesiske tv-serier for at deltage i competition. Og de her deltagere skal også lære kinesisk, og det er meget, meget - det er selvfølgelig meget populære i Kina, og jeg kan også godt forestille mig, at det kunne være interessant at se her i Vesten, fordi de lidt omvendt. Man er vant til at se folk fra Kina, som kom til Vesten for at blive kendt...

Hollywood har haft enkelte eksempler på skuespillere, der er bragede igennem, ikke?

Lige præcis og nu er der én ting, som er meget spændende, synes jeg, at det lidt... Nu bliver det lidt omvendt, fordi der er så mange, som er interesserede i Kina og ikke bare Kina som økonomien eller en stor politisk magt, men at man også er interesseret i kulturen. Og hvad er det, når man er en normal person i Kina? Hvad er populært? Hvad er man vokset op med? Og de har serier fra Kina. Man kan se for eksempel, at Mask Singer, som startede faktisk først i Korea og så blev Kina inspireret af Korea og har lavet en tv-serie, som inviterer celebrities fra Kina. Og de skal have en maske på, når de laver deres performance, når de synger, og det er op til publikum for at gætte, hvem synger. Så det blev jo helt vildt. Og det er startet i Asien. Og nu kan man se, at det blev

helt vildt populært også i USA. Så USA starter med... Altså de blev inspireret af Asien. Det er meget tydeligt, at det kom fra Kina, og det var ikke omvendt.

Jeg synes næsten, at vi skal høre et klip fra for det her program, du fortæller om. Kan du sige ganske kort, hvad der er, vi kommer til at høre?

Vi kommer først til at høre den originale version af den her Mask Singer i Korea og så bagefter fra Kina. Og så skal vi høre en del fra USA.

Ja, lad os prøve at høre (sangene spiller)

Man kan sagtens høre, at i Kina er der en kultur - at være helt åben med emotionerne, at man starter grædende, når hun hører en melodi, som er... Man er meget mere åben faktisk end selv man er i USA.

Følelserne får simpelthen frit spil?

Ja, simpelthen frit spil.

Hvad er det for nogle sange? Altså hvad handler de sange, der lader de her følelser få frit spil? Er det kærlighedsange, er det sange om venskab, om hvad som helst?

Ja, alt hvad vi også... alt hvad der også har en indflydelse på vores hjerter. Det er ikke meget anderledes. Det er måske lidt mere.... Ja, det er lidt mere ekstreme måske fra vores perspektiv? Fordi vi viser ikke vores emotioner, altså på grund af musikken som i Kina. Jeg tror, at der er en kultur i Asien - ikke bare i Kina - hvor man viser, at man blev rørt af musikken på en rigtige intensiv måde, og det viser man lidt mindre her i Vesten. Og det kan man lægge mærke til, når man hører - selv om man ikke kan forstå kinesisk. Man kan høre, at de er bare helt væk med performancen, og i Vesten har man det jo også. Men det er det lidt mindre, og det lidt mere rationelt end i Kina

Det er det, der sker, ligesom i det her format, det er, at sangerne kommer ligesom med en - skal man forestille sig, de har en maske på?

Lige præcis.

...Når de kommer ind, og så hører man kun deres stemmer, og så består overraskelsen i, at de halvvejs i sangen eller til sidst tager masken af? Eller hvad er det ligesom hvad de vejer? Hvad er det ligesom det dramatiske højdepunkt i det her?

Ja, det er lidt forskellige. I USA er det sådan, at man inviterer jo ret mange forskellige deltagere. Nogle af dem er meget, meget kendte. For eksempel SEAL, og det er ret sjovt, fordi man kender jo SEAL over hele verden. Men man kan...

Og havde han lært kinesisk og sang på kinesisk?

Nej, nej, det var i USA.

Når det var i USA? Ja, nu er vi i USA, ja.

Ja, altså i USA er det sådan at, man skal komme igennem forskellige levels, og når man ikke går igennem, så bliver man nødt til at tage masken af. Jeg tænker, det er lige præcis det samme i Kina. Det kan godt være de andre nogle ting. Men altså hele ideen er det.

Lad os vente og se, om ikke det kommer til Danmark. Nu nævnte jeg helt i starten med X-faktor. Det kan jo være der er en afløser på vej der med sang bag masker, indtil man ikke længere er med, hvem ved?

Jeg tror, det ville være virkelig populært også her i Danmark.

Og nu synes jeg du jo på helt fantastisk vis, at du fik vendt mit startspørgsmål omkring den der spådomskugle og hvad kommer der til at ske? Du fik vendt fuldstændig rundt på en rigtig fin måde, og vi kom dybt ned i emnet. Men vi har simpelt hen ikke hørt et eneste ord om dig endnu. Og nu tænker jeg, nu bliver vi simpelthen nødt til lige at finde ud af, hvem er du, der sidder og kan forstå de her tv-programmer? Måske gravede du ikke med, men du ved hvert fald, hvornår det ville have været det rigtige tidspunkt at grave på. Hvad har gjort dig i stand til det? Altså hvem er du, Cila? Der har ligesom det forhold til Kina og kinesiske populærkultur?

Da jeg var 12 år gammel, har jeg allerede begyndt at lære kinesisk, og det var faktisk, fordi jeg har haft et kedeligt med engelsk, fordi jeg er vokset op med både engelsk og tysk derhjemme. Jeg er vokset op i Tyskland.

Du er vokset op i Tyskland, ja.

Ja. Og det var bare kedeligt i starten med engelskundervisning, fordi eleverne i starten.... De lærer jo... Det var bare lidt for nemt i starten, og så har jeg lært kinesisk i stedet for engelsk de første to-tre år i skolen. Og jeg ved ikke hvorfor, men jeg tror... Jeg var bare meget, meget interesseret, og jeg fortsatte med det indtil Abituren. Når jeg er færdig med gymnasiet, så var min måde, at jeg skal tage til Kina for at lære det rigtigt. Fordi jeg kunne ikke talesproget selv efter 8 år med kinesisk undervisning. Jeg havde en fantastisk kinesisk lærer, men det er ikke det samme, når man ikke har området, og det var det, jeg har gjort efter gymnasiet, og så tog jeg til Kina for at undervise i engelsk faktisk. Og det var et frivilligt år, og det var en kæmpe oplevelse, fordi jeg har lært så mange ting. Jeg har været der i et år, og jeg kunne... I starten var det hårdt, fordi jeg kunne ikke sige, jeg kunne ikke udtrykke mig selv på kinesisk, og jeg kunne ikke forstå, hvad de sagde. Fordi det kinesiske, jeg har lært i skolen sammen med min kinesiske lærer, var en anden ting end deres dialekt. Så det var meget, meget intensivt. Men bagefter var jeg endnu mere interesseret i kinesisk kultur, fordi man lærte at så mange ting.

Hvad var det, der fangede dengang? Kan du huske det? Altså der da du kom til Kina første gang efter gymnasiet. Det var ikke Sing China, sikkert? Eller hvad?

Nej.

Hvad fangede dig helt særligt i starten under opholdet i Kina?

Ja, jeg var faktisk på landet, så det var en helt anden slags mentalitet på landet i byen. Det skal man også sige, at når man tager til Kina, så er der også to forskellige oplevelser, når man, hvis man tager til byen eller på landet, og folk var bare meget interesseret i andre kulturer. Og det har overrasket mig, fordi når man er vokset op i Tyskland eller Danmark, USA i Vesten, så tænker man bare at i Kina er man bare... Man er bare isoleret, og man tænker, at folk ikke er interesseret i andre kulturer,

ligesom vi er interesserede og kulturer. Så det var en eye-opener for at se, at eleverne for eksempel havde meget mindre muligheder for at lære ting. Men de har lært tingene på deres... Fordi de var motiveret for at lære det. Vi blev tvunget til at lære tingene. I Kina bliver man også tvunget til at lære en hel masse ting, men de vil gerne lære tingene omkring kultur, når det kommer fra deres... Det er deres motivation, deres interesse. Så det var lidt mere det, at mentaliteten var det, som har fascineret mig. Og indtil lige nu synes jeg, at der er en mentalitet i Kina som man... Man har det ikke så meget her. Altså, interessen. Fordi man har oplevet så mange ting allerede. I Kina, var der mange elever, som har aldrig set Beijing, for eksempel, fordi de er ikke kommet ud af deres deres landsby.

Så det var det. Så lidt mindre populærkulturen, men selvfølgelig har jeg også oplevet populærkulturen. Jeg har set, at... Nu var jeg jo der for ti år siden, så der var rigtig mange ting, som kom fra USA, som var meget, meget populær under eleverne for eksempel. Så de var selvfølgelig også helt interesserede i basketball, MBA, og de har set rigtig mange film fra USA, som jeg har hørt om, men de blev populære i Kina.

Og ja, men nu er der en forskel, synes jeg, en kæmpe forskel, fordi for ti år siden var Kina og stadigvæk lidt mere fokuseret på deres folk i Kina. Når de har lavet ting, for eksempel tv-serier, så var tanken altid, okay, det skal være til et kinesisk publikum. Men jeg synes, at de skifter lidt nu, fordi Kina er interesserede i udlandet og deres indflydelse i USA for eksempel. Og ikke bare omvendt, fordi man er så vant til, at USA bringer deres ting til udlandet. Til Afrika, Asien og også Europa. Men lige nu bliver det lidt omvendt, hvor Kina er blevet stor nok og stærk nok til at eksportere deres kultur, deres populærkultur til Vesten. Og Mask Singer er et rigtig god eksempel, synes jeg.

På et tv format, der så nuvel først lige komme fra Korea. Men så ikke desto mindre så er kommet til USA via Kina faktisk, ikke? Ja, det er et eksempel. Og så nævnte jeg helt i starten. Der nævnte jeg Kinas svar på Steven Spielberg: Denne her instruktør, og han er vist også skuespiller, Feng Xiaogang. Hvordan passer han og hans film ind i denne her historie her?

Ja, altså Feng Xiaogang... Man nævner, at han er Steven Spielberg fra Kina, fordi han laver filmen, som rører rigtig mange folk i Kina. De bliver i hvert fald rørt, fordi de fortæller historier, altså rigtig mange af hans film, fortæller historier, som har noget at

gøre med. For eksempel "After Shock" er en af hans... Det blev en kæmpesucces, fordi han fortalte historien omkring Sichuans største...

En provins i det vestlige Kina.

Ja tak (griner), ja, han fortæller en historie, men et kæmpe jordskælv. Det var i 1976, og det var året, hvor Mao Zedong også døde. Og det var en stor i Kinas historie, og han er meget interesseret i Kina og kinesiske historie. Men han fortæller det på en anden moderne måde. Så det er ikke bare... Ja, det er ikke bare historisk, men han fortæller det fra et perspektiv fra et individ, som oplever en hel masse ting, og hvor man kan følge med. Og det ligner også hvad Steven Spielberg også har gjort.

Her på falderebet. Nu har vi hørt om din tid i Kina og dit blik på kinesiske populærkultur, og hvordan det jo er oplagt. Du fortæller om, hvordan vestlige formater på alle mulige måder er populære og hvordan at noget, der bliver eksporteret til USA, kommer oprindeligt måske fra Korea og så tingene krydser sig ind og ud af hinanden i forhold til populærkultur. Men det vi mangler at høre lidt om, det er måske også dig i dag. For er du storforbruger af kinesiske populærkultur eller har du din interesse nogle andre steder? Og ja, nu fisker jeg jo voldsomt, fordi jeg ved, at du skriver blogs med videre. Hvad, lad os bare høre det. Hvad er det, der fanger dig?

Der er en tv-serie, som er lige kommet ud, og som hedder Bad Kids. Og den er baseret på en bog, som også var meget populær i Kina.

Hvad handler den om den her historie?

3 børn som... Jeg vil fortælle alt for meget, fordi...

Ingen spoilers her, nej. Det ville næsten være synd.

3 børn der ser en morder og i stedet for at tage til politiet for at fortælle det, prøver de at få pengene frem morderne, fordi de har filmet.

Okay, det er Bad Kids vi har med at gøre. Det kan jeg godt høre. Foregår det i et historisk univers og science-fiction eller er det en samtids?

Samtids. Det er også en anden forskel med andre tv-serier, for der er rigtig mange tv-serier, som spiller i Ming-dynastiet eller altså for mange år siden, og...

Det har vi været lidt inde på i nogle af de forrige podcasts, så der har vi allerede været, ja.

Ja, og det er meget forskelligt. Fordi ja, der er også mange populære tv-serier, som snakker om skole, kærlighedshistorier, men det er lidt mere soap. Den her det er. Den er ikke soap. Det er er meget, meget mørkt.

Det lyder som en meget fed start på en historie i hvert fald.

Ja, og bogen er endnu mørkere. Den blev faktisk censureret. Der er to grupper i Kina. Der er en gruppe, som synes, at tv-serien er en af de sserier, som nogensinde blevet lavet i Kina, og som er en ny start for tv-serier i Kina, og den anden gruppe siger, at de er meget skuffet over, at historien blev ændret så meget, fordi bogen var endnu mørkere. Altså børnene for eksempel. De var virkelig bad kids. De har selv dræbt og alt muligt. Og i film er det et lidt mere... Det er stadigvæk børn og man tænker ikke, at de er helt bad. Altså helt, helt dårlige som mennesker. Men bogen er rigtig mørk.

Helt uden sammenhæng iøvrigt, så kommer jeg lidt til at tænke på det man hørte os tale om i en af de forrige episoder, hvor der var en dansk fan f "The Untamed", som også først er en roman, som er blevet til en tv-serie, hvor det var så ikke mere, fordi den oprindelige historie var mere mørk, men den var meget mere udpræget LGBTQ+ end tv-serien. Men hvor altså også der var noget dér, som var virkelig... Altså tror jeg ville overraske rigtig mange lyttere. Altså hvad der også bliver fortalt for fortællinger i Kina. Og så alligevel samtidig, så var der også lidt, ligesom du siger her, der var alligevel en grænse for. Altså romanen kunne gå rigtig langt, men det var også en roman, der havde et snævert publikum. Måske var nærmest ovre i sådan fanfiktion, altså en ret begrænset læserskare. Men da det så kommer op på det helt store, den store klinge i denne her tv-serie. Så var der alligevel en meget svær balancegang med at få så meget med af de her LGBTQ+ temaer måske som muligt. Men inden for et mere mainstream konventioner og grænser over og censur også måske, ikke?

Lige præcis. Og det er det lige præcis det samme med Bad Kids, fordi censuren var lidt bekymret over, at romanen har kritiseret systemet i Kina, som ikke kan støtte deres børn fordi det handler om børn, der er uden forældre, og hvordan de overlever uden at have en måde i deres liv, og systemet er måske ikke godt nok for at sørge for, at børnene kommer til at være selvstændige og blive til nogle gode mennesker.

Så det er det helt normalt, at man viser filmen her i Danmark og Tyskland. Måske lidt mindre i USA. Men i hvert fald også i USA. Man viser jo, at der er problemer i vores system og vi... Altså især Skandinavien har man så mange mørke tv-serier, ikke?

Det må man sige. Det var der nogle stykker. Jeg får jo helt lyst til at se. Men bliver så også lidt ærgerlig over at høre, at den ikke findes uden engelske undertekster. Men hvem ved, hvis man er lidt opfindsom og søger nogle steder, så kan det jo være, at der er nogle fans, der har...

Det skal nok komme.

Det skal nok komme, ja. Lad os sige det på den måde: Det skal nok komme mere.

Ja, tiden, den er der simpelthen fløjet. Jeg synes, der er kommet nogle rigtig interessante ting op her. Det sidste jeg bare lige vil høre, at hvis man synes, at dit blik på Kina er helt vildt spændende og måske gerne vil få mere indblik i, hvad du ser og tænker og analyserer omkring Kina. Kan man finde dig på nogle sociale medier eller nogle steder?

Ja, meget gerne. Jeg arbejder faktisk sammen med en ven, som bor i Tyskland, på en blog, som hedder China Art Lover. Og som man kan høre, er han, da det drejer sig om kinesisk kunst - kinesisk samtidskunst. Det kunne også være rigtig spændende, hvis man er interesseret i populærkultur. Der også falder også rigtig mange ting, man kan se ind i kunstverden. Kunstnerne blev inspireret fra - selvfølgelig også mange altså historiske ting - men især samtidskunst er et bevis for vores tid, og der er populært og hvad er interessant. Så kan jeg sagtens anbefale, at man lærer lidt om kunsten i Kina.

Det vil jeg også. Den anbefaling vil jeg støtter dig i. Der kan man i hvert fald finde... Der skriver du af og til der på China Art Lover med min ven fra Tyskland. Ja, ja, men det er et rigtig fint bud at slutte denne her episode med.

Det var KoreaKontoret. I dag havde jeg besøg af Cila Brosius, der har givet os et superspændende blik på kinesiske populærkultur. Programmet er produceret af Nationalmuseet for Radio Loud. Du kan finde hele serien på vorestid.dk eller hvor du normalt finder dine podcasts. Mit navn er Martin Petersen. På genhør.